

Esports

Reportatge. L'olotí Xavier Buch, de 45 anys, és un dels àrbitres de waterpolo més prestigiosos del món. L'estiu passat va dirigir la final olímpica femenina a Rio i ja és un habitual en Mundials, Europeus i partits de Champions. Fa algunes setmanes el van nomenar president del Comitè Nacional d'Àrbitres de la Federació Espanyola de Natació, és a dir, de tots els col·legiats d'esports d'aigua.

Del despatx a una final olímpica

- L'olotí Xavier Buch combina la feina de director comercial d'una empresa càrnia amb ser àrbitre internacional de waterpolo
- L'estiu passat, a Rio, va debutar en uns Jocs, on va dirigir l'EUA-Itàlia femení, després de passar per Mundials i Europeus

Jordi Roura
GIRONA

Hi ha qui, per *hobby*, s'apunta al gimnàs o toca la guitarra; i n'hi ha d'altres, com l'olotí Xavier Buch, que viatgen i veuen món després d'haver fet carrera com a àrbitre internacional de waterpolo. Allò que va començar a finals dels 90, un cop retirat de la seva trajectòria com a jugador, sense gaires més pretensions que la voluntat de mantenir-se connectat amb la piscina, ha acabat duent aquest director comercial d'una empresa càrnia de Cornellà del Terri fins a l'elit del waterpolo internacional. Una cursa culminada l'estiu passat amb la seva presència als Jocs de Rio, on va dirigir 8 partits, entre ells, la final femenina entre EUA i Itàlia (12-5), i que el gener passat va tenir una altre compensació situant-lo com a nou president del Comitè Nacional d'Àrbitres de la Federació Espanyola de Natació (RFEN). «No sóc professional, tot i que rebem una compensació, i per això a banda de les obligacions familiars també treballo. Sovint haig de fer miracles per conciliar-ho tot, però ho puc fer i m'omple molt. Arbitrar és el meu *hobby*, em permet seguir vinculat al waterpolo i el luxe de viatjar i veure món», assegura, satisfet.

Avui potser està al seu despatx de Cornellà i demà vola cap a més a saber quin partit. De moment aquest any ja ha estat a Romania i a Grècia, xiulant compromisos internacionals d'Eurocup i Champions, i a Sevilla, en la competició espanyola. És, ara per ara, el col·legiat espanyol de moda, fins al punt que fa unes setmanes, a l'escola de la seva filla de 7 anys, va ser protagonista involuntari:

Xavier Buch, a Cornellà del Terri, on treballa de director comercial en una empresa càrnia. MARC MARTÍ

«Quan vaig saber que aniria als Jocs de Rio mai m'hauria imaginat que arribaria a dirigir la final olímpica»

«Arbitrar és el meu *hobby*, em permet seguir vinculat al món del waterpolo i el luxe de viatjar i veure món»

XAVIER BUCH
ÀRBITRE INTERNACIONAL DE WATERPOLO

«els nens havien de dur una notícia i comentar-la i un va escollir que m'havien nomenat president

del Comitè Nacional d'Àrbitres. La meua filla em va dir que havia quedat vermella, que li havia fet passar vergonya perquè tothom es va girar per mirar-la i per preguntar-li sobre el seu pare». Buch, exjugador i exentrenador del CN Olot, ha dirigit més de 160 partits internacionals (té aquesta categoria des de 2009, debutant a Belgrad, a la piscina del Partizan, en un duel de Champions), als quals s'hi han d'afegir els més de 200 que porta en competicions espanyoles i els que ha xiulat a nivell català. Abans d'anar als Jocs havia estat en els campionats d'Europa de Zagreb (2010) i Eindhoven (2012), i en els mundials junior (2013) i Kazan (2015) com a principal. «Tinc el títol d'entrenador i treballava al CN Olot, però em vaig passar al món comercial i per no deixar la piscina em vaig vin-

cular a l'arbitratge. Vaig tenir la fortuna que la Federació sempre va apostar per mi, i la prova és que a Rio vaig ser l'únic col·legiat espanyol», diu.

I és que, per a un àrbitre, igual com per a qualsevol esportista, trepitjar uns Jocs és fer el cim. Xavier Buch, que va estar l'estiu passat 25 dies al Brasil utilitzant les vacances de la feina, recorda que a Rio hi va viure una experiència «màxima», subratllant que «quan em van dir que era l'escollit mai m'hauria imaginat que arribaria a dirigir una final olímpica. Va ser un premi molt gran». Entre els 8 partits que va xiular també hi va haver el partit inaugural del Brasil amb 10.000 aficionats a les grades de la piscina, un Sèrbia-Austràlia masculí decisiu, i els quarts, les semifinals i la final femenina. Vist l'èxit de l'experiència, s'hi veu,

Buch, a Tòquio el 2020? Ni confirmo ni desmenteix: «no ho sé, anar a uns Jocs és ser un privilegiat, doncs imagini's participar en dos. No sé què passarà. De moment porto 4 anys anant a grans competicions». En aquest sentit recorda que «s'és àrbitre les 24 hores del dia, perquè encara que no estiguin xiulant cap partit, llegeixes les circulars, estudies el reglament, o comentes qualsevol jugada amb els altres companys». Per això aposta per «professionalitzar» aquesta disciplina «ja que nosaltres dirigim partits protagonitzats per uns jugadors que sí que viuen del waterpolo i que s'entrenen moltes hores cada dia». Itàlia, Croàcia, Montenegro i Hongria serien alguns dels països amb més tradició waterpolística avui per avui.

Buch agraeix la flexibilitat que li dona la seva feina per poder arbitrar («és una cosa que va amb mi i que no vull deixar»), i també la comprensió que rep de la família. Té dos fills, un nen d'onze anys i una nena de set que, de moment, no apunten cap al món del waterpolo. «Els han de fer el que vulguin, allò que els agradi. El nen juga amb l'Olot de futbol, i la nena fa gimnàstica», relata el col·legiat garrotxí, que tot i això, sol aprofitar la seva experiència personal per transmetre determinats valors als nens: «la meua carrera com a àrbitre internacional m'ha fet veure la importància, per exemple, de saber anglès, i això també els ho trasllado a ells».

En el mediàtic món del futbol les últimes errades arbitral han reobert el debat de si caldria aplicar el videoarbitratge. Buch no en fuig i, aplicat al seu esport, s'hi mostra a favor «si la tecnologia pot ajudar a aclarir jugades». Ara bé, alerta que «el waterpolo es juga dins l'aigua i tu veus el que veus».

Hoquei Tordera organitza el torneig Amics d'en Joan Petit

► Tordera ha estat escollida com a seu organitzadora del Torneig Joan Petit Nens amb càncer en la seva edició 2017. La jornada es desenvoluparà el proper 27 de maig i comptarà amb la presència i participació de 32 equips. La jornada-torneig aplega mainada d'entre 3 i 6 anys de categoria escoleta. L'objectiu és recaptar fons per la Fundació Amics d'en Joan Petit nens amb càncer impulsada per l'exjugador Joan Torner.

AJUNTAMENT DE TORDERA

CICLISME

L'Open BTT Càrniques Celrà tindrà 5 proves

■ Sant Joan les Fonts inaugurarà el 5 de març una nova edició de l'Open BTT Càrniques Celrà, que tindrà 5 proves puntuables. Una de les novetats serà que els primers a sortir seran les categories superiors del circuit de 10 km a les 9.30 h i a les 11.30 h serà el torn dels nens i nenes de Promoció. El calendari serà el següent: 5 de març, 17 d'abril, 7 de maig, 21 de maig i 18 de juny, que també serà campionat català des de cadets.

CICLISME

Peratallada acull una nova cursa social

■ Amb el títol de «La Catalana» aquest dimecres es disputarà a Peratallada la tercera cursa de carretera de caràcter social per a totes les categories en el clàssic recorregut de 23 quilòmetres. La sortida es farà a les 10 del matí. La setmana passada, en l'anterior prova, uns 150 ciclistes es van reunir a Peratallada en unes proves que tenen com a objectiu la preparació d'hivern de molts corredors concentrats a Girona.